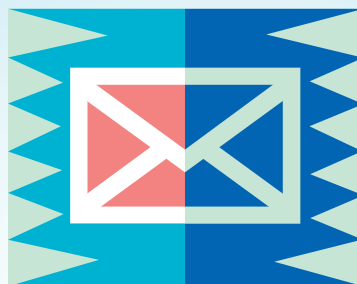
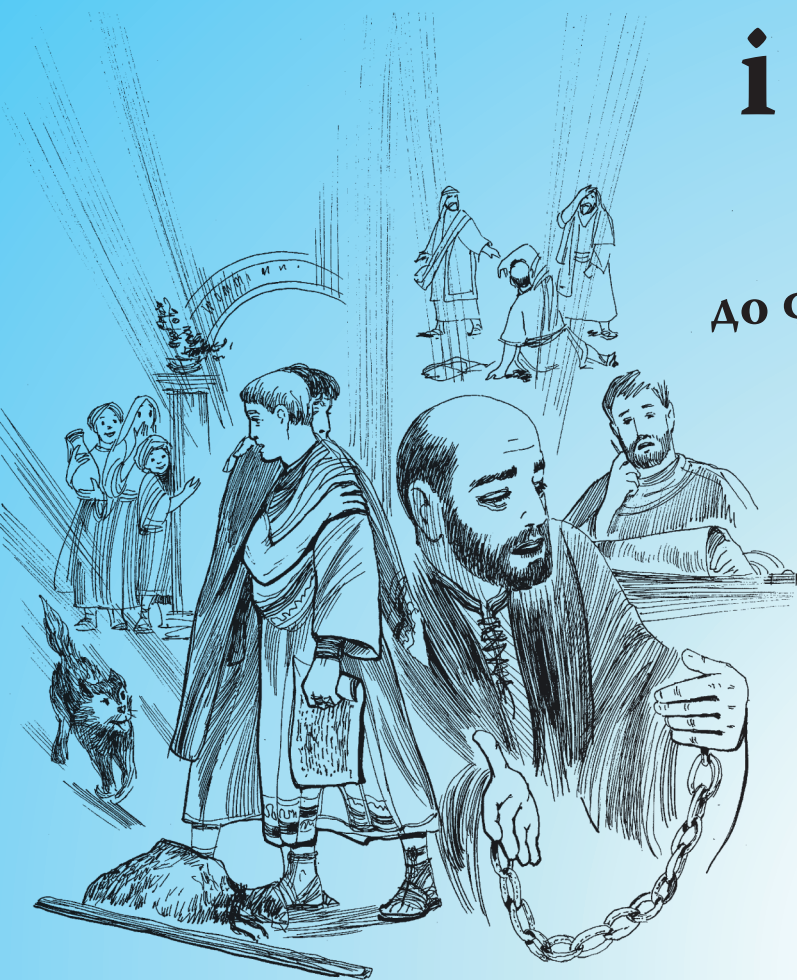

Огляд Нового Заповіту

Радість і прощення

Вивчення Послання
до Филимона та до Филип'ян

*Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що,
приймавши почуте від нас Слово Боже, прийняли
ви не як слово людське, але як правдиво то є
Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.*

1 Солунян 2:13

7

ПЛВЦ

Зміст

Радість і прощення	3
I. Вступ	4
II. Заклик до прощення	5
III. Уся радість	11
IV. Підсумок.....	16
Додаток 1. Поглянемо на Послання до Филимона	25
Додаток 2. Поглянемо на Послання до Филип'ян.....	28

Радість і прощення

Послання до Філімона та до Філіп'ян

ПЛАН УРОКУ

- I. Вступ
 - II. Заклик до прощення
 - A. Дослідження Послання до Філімона
 - Б. Установлення історичної перспективи
 - 1. Авторство
 - 2. Читачі
 - 3. Дата
 - 4. Загальне тло
 - В. Вивчення вмісту
 - 1. Тема
 - 2. Ключовий вірш
 - 3. Теми та наука
 - 4. Послання до Філімона: Ісус Христос — наш Господь та Володар
 - III. Уся радість
 - A. Вивчення Послання до Філіп'ян
 - Б. Установлення історичної перспективи
 - 1. Загальне тло
 - 2. Географія
 - 3. Авторство та читачі
 - 4. Дата
 - В. Вивчення вмісту
 - 1. Тема
 - 2. Ключовий вірш
 - 3. Теми та наука
 - 4. Послання до Філіп'ян: Ісус Христос — наша радість
 - IV. Підсумок
- Самоперевірка

Додаток 1. Поглянемо на Послання до Филимона

Додаток 2. Поглянемо на Послання до Филип'ян

Цілі уроку

До кінця цього уроку ви повинні:

1. По-новому розуміти послання до Филимона та до Филип'ян.
2. Ознайомитися з основною історичною інформацією, яка пов'язана з посланнями до Филимона та до Филип'ян.
3. Уміти пояснити мету написання кожної з цих книг.
4. Уміти показати Филипи на мапі біблійних часів та на сучасній мапі.
5. Розвивати радість у своєму житті.
6. По-новому цінувати людську природу Ісуса Христа.
7. Мати бажання залагоджувати міжособистісні конфлікти таким чином, щоб це приносило Богові славу.
8. Скласти нове свідectво про те, як Бог працює у вашому житті, та поділитися ним з іншими.

Завдання до уроку

1. Виконайте всі завдання уроку.
2. Прочитайте послання до Филимона та до Филип'ян.
3. Прочитайте матеріали з книги доктора Мірс «Погляд на Новий Заповіт» у додатках.
4. Виконайте практичні завдання 1 і 2.

Пояснення слів

Втілення — в християнській літературі цим словом позначається прихід Бога на землю в людському тілі в особі Ісуса Христа.

Преторіанці — особиста гвардія імператора; зазвичай в Римі перебувало кілька тисяч преторіанців.

I. Вступ

У цьому уроці розглянуто два Павлових послання, які він написав з ув'язнення. Читаючи ці листи, спробуйте уявити умови в'язниці, в яких перебував Павло, ті труднощі, які він терпів, і як серед цього всього він був готовий послужити іншим і не марнував даремно часу. А сказані ним слова! Основою одного листа є прощення, а іншого — радість! Радість у в'язниці. Який це виклик для нас!

Цей урок складається з питань, вправ і завдань, спрямованих на те, щоб ви змогли заглибитися у ці книги, досягнути ширший контекст, в якому вони були написані, та знаходити можливість для взаємодії з Божим Словом. У підручнику подано відповіді, якими ви можете скористатися, якщо не знатимете, як відповісти. Крім того, в уроці передбачена самоперевірка, за допомогою якої ви зможете оцінити засвоєння матеріалу.

Для роботи вам знадобиться примірник Біблії або Нового Заповіту. Вам потрібно буде робити чимало відміток у біблійному тексті, тому для роботи візьміть такий примірник, у якому ви зможете робити позначки без вагань. Під час читання у вас завжди має бути наготові ручка, щоб ви могли відразу відмітити те, що здається вам особливо важливим. Крім того, вам потрібен буде зошит для виконання письмових завдань. Крім того, разом з уроком передбачено використання додаткового матеріалу «Географія та хронологія Нового Заповіту», який знадобиться вам під час виконання кількох вправ. Якщо ви його не отримали, зверніться до керівника групи.

Працювати над матеріалом можна самостійно, але набагато корисніше було б зібратися групою та обговорювати те, що ви відкрили для себе нового. Ми маємо допомагати один одному, підтримуючи, надихаючи та ділячись своїми переживаннями. Так усі ми зможемо краще зрозуміти написане та отримати більшу радість. Крім того, у групі є можливість для підзвітності. Нерідко ми маємо добрі наміри, але... У нашому житті повно різних справ, через які буває так легко відсунути навчання вбік, а потім і зовсім «закопати» його щоденними турботами. Нам треба підштовхувати один одного! Розуміння того, що на вас чекає зустріч з групою, часто стає додатковим поштовхом до вивчення та дослідження. А ще кожна мить, проведена над Божим Словом, сприятиме зростанню правди у вашому житті та віри у серці.

II. Заклик до прощення

А. Дослідження Послання до Филимона

Послання до Филимона — невеличка книга Біблії, що складається лише з одного розділу. Оскільки це лист, написаний окремій особі, це послання відрізняється від тих, що ми вже розглядали, бо ті листи були адресовані групам людей. Цей же лист має зовсім інший характер. Відведімо ж час для того, щоб заглибитися у нього та побачити, що нам вдасться зрозуміти з самого біблійного тексту.

Під час виконання наступної вправи та відповіді на кілька наступних питань слід послуговуватися лише Біблією та власною уявою. Прочитайте повністю все Послання до Филимона.

Вправа 1

Ключові слова та думки. Позначте у себе в Біблії наступні слова, використовуючи вказані кольори:

фіолетовим позначайте згадки про любов;

коричневим — слово «брат»;

червоним — згадки про прохання чи благання.

ПЛАН ПОСЛАННЯ ДО ФИЛИМОНА

I.	Павлова любов до Филимона	1-7
II.	Павлове прохання про Онисима	8-21
III.	Прикінцеві слова та вітання	22-25

Питання 1. Чому Павло написав листа до Филимона?

Питання 2. Напишіть своїми словами коротке пояснення, чому з'явилася ця книга. Вам потрібно вказати, які були стосунки між Филімоном та Онисимом і яким чином цей лист змінив їх.

Б. Установлення історичної перспективи

1. Авторство

Питання 3. Де зазначено, що Павло є автором листа?

Питання 4. Де він перебував під час написання листа?

Питання 5. У яких віршах міститься ця інформація?

2. Читачі

Питання 6. До кого був адресований цей лист?

Питання 7. Чим аудиторія, до якої було адресовано цей лист, є не такою, як в інших посланнях, які ми досі розглядали?

Питання 8. Беручи за основу те, що ви дізналися про Филімона з цього листа, що можна сказати про те, якою він був людиною?

Питання 9. Як ви вважаєте, ким були Филімонові Апфія та Архип?

3. Дата

Питання 10. Прочитайте Колосян 4:8–9. Хто був посланий у Колоси разом з Тихиком?

Ця інформація дає підстави вважати, що ці листи були відправлені в один і той самий час.

Питання 11. Відповідно до інформації, наведеної у попередньому уроці, в якому році було написано Послання до Филімона?

4. Загальне тло

З того, що нам відомо, можна зробити висновок, що Онисим був рабом-утікачем, а його господарем був Филімон. Деся на своєму шляху Онисим зустрів Павла. Павло ж познайомив його з Христом, і в Онисима почалося нове життя. Так він став другом Павла. У своєму листі, який Павло пише до Филімона, він говорить про Онисима, мов про сина. Павло не наказує Филімону, як міг би наказати апостол, а просить його простити Онисима так само, як Христос простив його самого.

Дуже ймовірно, що ні Павло, ні Филімон, ні Онисим навіть і гадки не мали, що їхні дії колись змінять цілий світ. Юджин Петерсон зауважує наступне:¹

Филімон та Онисим, рабовласник і раб, описані в цьому посланні Павла, навіть не гадали, що їхня віра в Ісуса зробить їх учасниками радикальної соціальної переміни. Але коли завдяки цьому листу відбувалася їхня зустріч, саме це й сталося. Віра в Ісуса робить це й нині.

Хоча ключовими в цьому посланні є Павло, Филімон та Онисим, у прикінцевих привітаннях ми знову зустрічаємося з друзями та співпрацівниками Павла. Познайоммося з ними трошки ближче!

Питання 12. У наведеній нижче таблиці вказані люди, які згадуються в «тюремних посланнях» більше, ніж один раз. Заповніть цю таблицю, записавши, що сказано про самих цих людей і про їхнє служіння.

ІМ'Я	ПОСИЛАННЯ	ЩО СКАЗАНО ПРО ЛЮДИНУ	СЛУЖІННЯ
Тихик	Дії 20:3–6 Ефесян 6:21 Колосян 4:7		
Онисим	Колосян 4:9 Филімона 10–16		

¹ Peterson. E. *The Message*. — Colorado Springs: NavPress, 1993. — P. 454.

Аристарх	Дії 19:29 Дії 20:4 Дії 27:2 Колосян 4:10 Филимона 24		
Марко	Дії 15:37–39 Колосян 4:10 Филимона 24		
Епафрас	Колосян 1:7 Колосян 4:12 Филимона 23		
Лука	Колосян 4:14 Филимона 24		
Димас	Колосян 4:14 Филимона 24		
Архип	Колосян 4:17 Филимона 2		
Тимофій	Филимона 1 Колосян 1:1 Филип'ян 1:1 Филип'ян 2:19		

Важливо побачити, що за цими іменами стоять справжні люди, залучені до служіння ранньої Церкви. Вони були частиною Павлової команди благовісників, організаторів нових церков та натхненників. Якщо вони згадуються в Писанні, то нам варто спробувати побачити в кожному з них людину, яка служила в Божому Царстві.

Серед іншого ви могли побачити з цієї таблиці, що про Онисима йдеться як про одного з членів церкви в Колосах. Він був рабом Филимона, а тому можна припустити, що Филимон і його сім'я теж мешкали в Колосах. Такі подробиці ви можете досліджувати самостійно, встановлюючи зв'язки між різними місцями Писання. Така дослідницька робота є доволі цікавою; крім того, вона допомагає зрозуміти, як вчені доходять подібних висновків.

Під час роботи над іншими посланнями ми знову зупинимося на кількох особах, зазначених у тексті, а в кількох випадках спробуємо розширити наше знайомство з тими, про кого ми щойно згадали.

В. Вивчення вмісту

1. Тема

Якщо заглиблюватися у ті події, описані в цьому крихітному листі, він викликає щораз більше захоплення. У ньому бачимо Павла, який прийняв людину, відкинуту суспільством (хто в су-

спільстві може бути нижчим за раба?), і, прив'язавшись до нього в глибокій любові, просить його пана про прощення. Тон усього цього послання — це любов: і до Филимона, і до Онисима. Пам'ятаючи про це, тему Послання до Филимона можна визначити наступним чином:

Християнська (Христова) любов долає всі соціальні бар'єри.

2. Ключовий вірш

Послання до Филимона — це книга, цілком присвячена взаєминам. Перші взаємини, про які в ній ідеться, — це взаємини між Ісусом Христом та кожною згаданою в посланні людиною. Крім того, згадані у ньому і взаємини між самими цими людьми. Павло та Филимон були друзями, Павло та Онисим були наче батько та син, Филимон та Онисим — це господар і раб. Павло просив Филимона пробачити Онисиму, і не лише пробачити, а й прийняти його як брата у Христі. Ключовий вірш Послання до Филимона підсумовує це прохання.

Питання 13. Запишіть Филимона 17 у відведеному нижче місці.

3. Теми та наука

Цей короткий лист може багато чого нас навчити, якщо ми уважно поставимося до того, що зазвичай лишається непоміченим. Наука, що подається в цьому листі, змінила світ, і вона має змінити й наше життя. Юджин Петерсон говорить про це так:²

Кожен наш порух, зроблений у відповідь на Божу дію, розходиться, мов кола по воді, і зачіпає наших рідних, сусідів, друзів і людей, які нас оточують. Віра в Бога змінює нашу мову. Любов до Бога впливає на повсякденні стосунки. Надія на Бога виявляється в нашій роботі. І те ж саме стається і з протилежним — з невірою, байдужістю та відчаєм. Жоден наш порух, жодна відповідь, жодне переконання та молитва, жоден жест і жоден пошук не може обмежитися рамками однієї душі. Усе це виливається назовні та творить історію. А якщо цього немає, то з'являється підозра, що все це в кращому випадку фантазії, а в гіршому — лицемірство.

Християни завжди наполягали на історичності Ісуса — на реальному народженні, на смерті, яка мала точну дату, на воскресінні, підтвердженному багатьма свідками, на тому, що всі ці важливі події відбулися не у вигаданому місці, а у тих містах та селах, які можна вказати на мапі. Аналогічною є й історичність послідовників Ісуса. Вони приймають та переживають усе, що Ісус говорив і робив, — і все це для них є особистим Божим об'явленням у часі та просторі — і прийняте стає частиною місцевої історії, потрапляючи з часом до історії цілого світу.

Филимон та Онисим, рабовласник і раб, описані в цьому посланні Павла, навіть не гадали, що їхня віра в Ісуса зробить їх учасниками радикальної соціальної переміни. Але коли завдяки цьому листу відбувалася їхня зустріч, саме це й сталося. Це стається і нині.

Ця коротенька книга не лише змінила всесвітню історію, змінивши ставлення до рабства, — у ній ми маємо чудовий приклад прощення та примирення.

² Eugene Peterson, *The Message//Remix*. — Colorado Springs: Navpress, 2002. — Р. 2179.

4. Послання до Филимона: Ісус Христос — наш Господь та Володар

Прочитайте додаток 1, який є частиною книги «Погляд на Новий Заповіт», присвяченою Посланням до Филимона, а потім дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 14. Яку видатну науку можна взяти з цієї книги?

Пожива для роздумів

Ваша сім'я — це важлива церковна ланка. Вам слід не лише залучатися до життя великої церковної громади через зустрічі малих груп та заняття з вивчення Біблії, але й проводити церковні зібрання та богослужіння у своїй родині.

Сімейні богослужіння можуть відбуватися у формі молитовного розважання для всієї родини кілька разів на тиждень. Вони мають складатися не лише з читання Біблії або співу — потрібно давати практичні ідеї із застосування істин Святого Письма, зрозумілі вашим дітям. Можливо, можна було б навіть скористатися книгою для духовних розважань, в якій наводяться історії для дітей.

Щоб визначитись, що підходить для вашої сім'ї, можна поставити собі кілька запитань. Чи доречний цей матеріал для всіх, хто буде присутній? Що можна зробити, щоб усім було цікаво? Як у щоденний розклад моєї сім'ї ввести час спільної молитви та читання Біблії?

До третього століття церкви не мали окремих будівель. Ми часто надміру акцентуємо увагу на будівлях та організаційних структурах, у яких може пізнаватися християнство, але при цьому наша увага забирається з Ісуса Христа.

Питання 15. У чому саме дії Павла щодо Онисима були тінню (або віддзеркаленням) того, що Ісус зробив для нас?

Питання 16. Як найкраще знищити нехристиянські практики?

Практичне завдання 1. Підготуйте та покажіть театралізовану постановку

Цілою групою складіть сценарій до невеликої постановки, в якій обігрується історія Онисима та Филимона. Не обов'язково, щоб постановка була довгою, проте до неї мають бути залучені всі члени групи, а вона сама повинна передбачати ч

не перетворилося на розвагу. Ваша сценка повинна змусити глядачів замислитися, і навіть після виступу в них має залишитися пожива для роздумів.

Для виконання цього завдання вам потрібно буде додатково зібратися двічі або тричі. Хоча вам не обов'язково вивчати сценарій напам'ять, потрібно докласти всіх зусиль, щоб ця постановка була показана без запинок. Важливо, щоб глядачам легко було зрозуміти, що до чого.

Вам потрібно буде показати її щонайменше один раз, щоб виконання цього завдання було зараховане. Домовтеся з керівником групи, де і коли ви її покажете.

III. Уся радість

А. Вивчення Послання до Филип'ян

Відведіть зараз час, щоб повністю прочитати Послання до Филип'ян без зупинок і перерв і дайте відповідь на подані нижче запитання. Читайте уважно, намагаючись засвоїти якомога більше інформації з книги, щоб згодом скласти її план.

Під час читання та відповіді на питання робіть відмітки у себе в Біблії, як вказано в наступній вправі.

Вправа 2

Ключові слова та думки. Позначте у себе в Біблії наступні слова, використовуючи вказані кольори:

фіолетовим відзначаєте згадки про радість та потіху;
помаранчевим — слова «все» та «всякий» (у різних формах);
синім — «у Христі»;
а зеленим позначаєте згадки про Євангелію або благовістя.

Так під час читання орієнтуйтеся на план, що подається далі.

ПЛАН ПОСЛАННЯ ДО ФИЛИП'ЯН	
I. Радість у стражданнях	Розділ 1
II. Радість у смиренному служінні	Розділ 2
III. Радість у прагненні до мети	Розділ 3
IV. Радість над тривогами	Розділ 4

Питання 17. Чому Павло дякував Богові за Филип'ян?

Питання 18. Які підстави для радості наводить Павло у першому розділі?

Питання 19. У Филип'ян 1:20–26 Павло пише про важкість вибору між цим життям та наступним. Що він обирає і як обґрунтовує свій вибір?

Павло наказує филип'янам жити згідно з Христовою Євангелією, щоб їхнє свідectво було свідectвом вірності та єдності. Як це важливо й для нас!

Вправа 3

Поміркуйте над Филип'ян 1:27. Що означають слова «живіть згідно з Христовою Євангелією»? Який би вигляд мало таке життя у наші дні? Запишіть відповіді у свій зошит.

Питання 20. Що ми дізнаємося про ситуацію, в якій перебували филип'яни, з останніх трьох віршів першого розділу?

Питання 21. Якою є головна тема Филип'ян 2?

Питання 22. Скільки разів у другому розділі сказано про радість та потіху? У яких саме віршах?

Цікаво відзначити, що Павло наказує филип'янам радіти та наслідувати його приклад, проте у попередньому розділі ми бачили, що филип'яни переживали страждання. Знаємо ми також і про те, що й Павло в цей час перебував у в'язниці. Павло однозначно вмів радіти завжди.

Питання 23. Кого Павло послав до филип'ян, щоб їх розрадити?

Питання 24. Які свої прагнення Павло наводить у розділі 3?

Питання 25. У чому полягає секрет того, як бути задоволеним за будь-яких обставин?

Питання 26. Чому Павло заохочував филип'ян до того, щоб вони давали йому грошові дари?

Б. Установлення історичної перспективи

1. Загальне тло

Прочитайте Дії 16:9–40, а потім дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 27. Хто організував церкву у Филипах?

Цілком імовірно, що Лука у той час був разом з Павлом. Про це може свідчити переміна в займенниках між віршами 8 і 10. Ми вже довідалися про те, що автором Книги Дій був Лука, а тому, коли він починає говорити «ми» і «нас» у вірші 10, ми можемо дійти висновку, що на цьому відрізку подорожі він перебував разом з Павлом.

Питання 28. Яка це була за рахунком місіонерська подорож Павла?

Питання 29. Хто був серед перших, які почули та прийняли Євангелію у Филипах?

Питання 30. Чому Павла і Силу побили та вкинули до в'язниці?

Питання 31. Хто отримав спасіння завдяки ув'язненню Павла та Сили?

2. Географія

Беручи за основу інформацію з Дій 16 та інші матеріали, до яких ви маєте доступ, виконайте наступну вправу.

Вправа 4

Знайдіть Филипи на мапі. Розгорніть додатковий матеріал «Географія та хронологія Нового Заповіту» та позначте Филипи на мапі 1.

Тепер знайдіть Филипи на мапі 2 в додатковому матеріалі та дайте відповіді на запропоновані нижче питання.

Питання 32. У якій римській провінції розташовувалося місто Филипи?

Питання 33. До якої римської провінції були послані інші «тюремні послання» (Ефесян, Колосян та Филимона)?

3. Авторство та читачі

Ми знаємо, що автором Послання до Филип'ян був Павло і що воно було послано до церкви у Филипах, до якої, ймовірно, і належав зі своєю сім'єю в'язничний сторож, про якого згадувалося в Книзі Дій.

Питання 34. У якому вірші йдеться про те, хто був автором Послання до Филип'ян і кому воно адресоване?

Питання 35. Хто такі Еводія та Синтихія?

Цілком можливо, що Павло диктував цей лист Тимофію, а не писав його з ним разом, оскільки Тимофій згадується у посланні лише ще один раз (Филип'ян 2:19), коли Павло говорить, що пошле його до своїх читачів. Упродовж всього послання Павло послуговується займенниками першої особи однини (я, мені, мене тощо), і з тексту зрозуміло, що він говорить про себе.

4. Дата

Ви можете зауважити, що Павло згадує преторію (1:13) та кесарів дім (4:22). Для біблійних вчених ці слова є підтвердженням того, що послання було написане під час першого ув'язнення у Римі.

Пожива для роздумів

У Филип'ян 4:8 Павло дає нам указівки щодо того, як спрямувати свій розум на позитивне. Радіти значно легше, коли ми зосереджуємося на доброму.

Спробуйте записати цей вірш на окремому аркуші, а під ним скласти перелік з кількох пунктів, які відповідають цим характеристикам. Серед того, про що ви часом думаєте, що не відповідає цим характеристикам? Відведіть кілька хвилин на те, щоб помолитися та попросити Господа допомогти вам упродовж наступного тижня зосереджувати свої думки на позитивному.

Наступного тижня знаходьте щодня кілька хвилин на те, щоб проаналізувати, чи добре вам вдавалося зосереджуватися на позитивному в цей день.

Послання до Филип'ян було написане в той самий період, що і Послання до Колоссян, Ефесян і Филимона, але, напевно, після них. Чому вчені вважають, що воно було написане пізніше? Подивімося на два внутрішні докази. Спочатку прочитайте Филип'ян 4:18 і 2:25. Ви вже знаєте, що Епафродит був посланий потішити цю церкву. Якщо подивитися на ці два вірші в контексті, то стає очевидним, що саме Епафродит і приніс цього листа, як раніше приніс Павлові дар від филип'ян. Якщо припустити, що на час його приходу Павло перебував у в'язниці в Римі, то перш ніж він повернувся б до филип'ян, повинно було б минути чимало часу. Розглядаючи це питання, можна послатися на ще одне місце, — Филип'ян 2:24, де Павло висловлює надію відвідати їх особисто. Таким чином, ми схильні вважати, що цей лист було написане ближче до кінця його ув'язнення в Римі.

Питання 36. Грунтуючись на інформації, наведеній вище, та на тому, що ви дізналися з попереднього уроку, дайте відповідь, у якому, на вашу думку, році було написане Послання до Филип'ян.

В. Вивчення вмісту

1. Тема

Найголовнішою темою цього листа є радість, хоча Павло зачіпає й ряд інших питань. Дух цього листа — це ледь не бурхливе піднесення. Попри те, що Павло перебуває у в'язниці, він буквально переповнений радістю. Він не забуває про свої обставини та не ігнорує їх, — він здійснюється над ними, зосереджуючись на Господі Ісусі Христі. Тему цього послання можна сформулювати таким чином:

Дозвольте Божій радості вливатися в усі сфери вашого життя.

2. Ключовий вірш

Як і в будь-якій іншій книзі, у Посланні до Филип'ян ключовий вірш можна обирати з кількох варіантів, але з урахуванням того, що радість є головною темою, за ключовий вірш цього послання ми вибрали Филип'ян 4:4.

Питання 37. Запишіть цей вірш у відведеному нижче місці.

3. Теми та наука

Радість у християнському житті

Варто ще раз підкреслити радісний тон цієї книги та місце активної радості в християнському житті. Активно радіти завжди та в усіх обставинах — це нелегке завдання християнського життя, але коли це є, тоді виникає краса, що приваблює світ.

Втілення Христа

У Филип'ян 2:5–11 ми знаходимо разючу картину того, ким Христос був тут, на землі. Ми навіть близько не можемо собі уявити впокорення Бога, Який став людиною. А нам слід мати «розум Христів».

Праведність через віру, а не через закон або тіло

Обрізання згадується у Филип'ян 3:2–11 і в інших місцях як приклад того, як намагалося прижитися законництво. Цей обряд був запроваджений Богом у часи Авраама як знак Його заповіту зі Своїм народом. Але саме віра Авраама зробила його прийнятним для Бога.

Практичне завдання 2. Порівняння Послань до Филип'ян та до Колосян

Порівняйте те, як Павло представляє Христа у Посланні до Филип'ян і в Посланні до Колосян. Знайдіть дві подібні та дві відмінні риси.

На основі цього матеріалу складіть коротку проповідь. Не забудьте про ідеї для практичного застосування.

4. Послання до Филип'ян: Ісус Христос — наша радість

Прочитайте додаток 2 і дайте відповідь на подані нижче питання.

Питання 38. Яким чином Ісус Христос є нашою радістю?

Апостол Павло радів за будь-яких обставин. Уявіть себе в темній, сирій, холодній та поцвілій тюремній камері. Вас прикуто кайданами до наглядача. Усе, що ви робите, мусите робити в його присутності. У вас немає ані найменшої можливості усамітнитися, навіть для задоволення фізіологічних потреб. Чи будете ви радіти? Павло ж радів (див. Дії 16:25)!

Пожива для роздумів

Спробуйте скласти собі перелік для радості. За яких обставин вам потрібно радіти? Намагайтеся побачити Божу руку серед усіх обставин. Запишіть щонайменше десять моментів, які мають бути підставою для вашої радості. А тепер радійте!

Павло писав на основі власного досвіду та розуміння. Під час написання Послання до Филип'ян він перебував у Римі під домашнім арештом. Він не був у кайданах, але йому не дозволялося виходити з будинку.

Пожива для роздумів

Що ви таке маєте, що робить вас привабливими в очах світу? Відведіть трохи часу, щоб скласти перелік цих рис чи дій, а потім помоліться та «викиньте їх за борт». Прийміть Божу праведність як єдину цінність, якою ви володієте!

Біда — це підвищення для проповіді

Питання 39. Де маємо бути ми відносно своїх обставин?

Питання 40. Для чого ми можемо скористатися своїми обставинами?

Радість у служінні

Питання 41. Павло просив, щоб филип'яни доповнили його радість. Що саме вони мали робити?

Питання 42. Як Мірс описує «Христів розум»?

Питання 43. Що означає «виконувати» своє спасіння?

Питання 44. Хто може «виконати» ваше спасіння?

Радість у спільності

Питання 45. Що мають християни такого, з чого вони можуть радіти?

IV. Підсумок

Ці два виняткових послання мають цілковито персональний характер, хоча одне було написане конкретній людині, а інше — цій церкві. Павло, перебуваючи в ув'язненні в Римі, продовжував служити цим людям, яких він, безсумнівно, любив. Послання до Филімона — це заклик до застосування християнських принципів у повсякденному житті. І якщо замислитися, то й Послання до Филип'ян є таким самим закликом на фундаментальному рівні. Радість Ісуса Христа в нашому житті — всупереч обставинам, усупереч гонінням, усупереч неприємностям, усупереч нужді, всупереч стражданню — це знак християнина-переможця. Наша увага тоді зосереджена на Ісусі Христі, а не весь час на собі самому! Вірю застосовуйте у житті принципи, які ви вивчаєте, і ви побачите, що Христос зробить у вас та через вас.

Пожива для роздумів

Чи є для вас Христос усім? Чи живете ви для Нього? Чи є вашою єдиною метою прославляти Його?

Якщо вам сподобався цей урок, то візьміть до уваги, що він входить до серії з 12 уроків, присвячених новозаповітним посланням та Книзі Об'явлення. Ці уроки не обов'язково розглядати у встановленій послідовності. Ми заохочуємо вас і далі вивчати Писання як для свого власного духовного зростання, так і для того, щоб ви були готові допомогти іншим людям.

Інші уроки цієї серії:

Урок 1 — Послання Якова та до Галатів — *Правда про віру*

Урок 2 — 1 та 2 Солун'ян — *Непохитність у переслідуваннях*

Урок 3 — 1 Коринтян — *Проблеми Церкви*

Урок 4 — 2 Коринтян — *Захист служіння*

Урок 5 — Римлян — *Праведність з віри*

Урок 6 — Колос'ян та Ефес'ян — *Христос і Його Церква*

Урок 8 — 1 Тимофія та Тита — *Церковне керівництво*

Урок 9 — 1 Петра, 2 Тимофія та 2 Петра — *Заохочення та застереження*

Урок 10 — Євреїв — *Новий Заповіт*

Урок 11 — Юди, 1, 2 та 3 Івана — *Любов у дії*

Урок 12 — Об'явлення — *Кульмінація віків*

Самоперевірка

Загальний бал: ____/100

Вказати відповідники (6 балів за кожну відповідь; ____/60)

а) Филип'ян

б) Филимона

1. ____ Ключове слово: «радість».

2. ____ Ключове слово: «любов».

3. ____

I. Павлова любов до Филимона
II. Павлове прохання про Онисима
III. Прикінцеві слова та вітання

4. ____

I. Радість у стражданнях
II. Радість у смиренному служінні
III. Радість у прагненні до мети
IV. Радість над тривогами

5. ____ Радість

6. ____ Християнська (Христова) любов долає всі соціальні бар'єри.

7. ____ «Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте!»

8. ____ «Отож, коли маєш за друга мене, то прийми його, як мене».

9. ____ Ісус Христос — наша радість

10. ____ Ісус Христос — наш Господь та Володар

Заповнити пропуски (4 бали за кожну відповідь, ____/40)

1. Послання до Филимона було відправлено до того ж міста, що й _____.
2. Невеличке Послання до Филимона змінило погляд світу на _____.
3. _____ Христа є важливою темою Послання до Филип'ян.
4. _____ дає нам ґрунтовну науку про прощення.
5. _____ було написано останнім із «тюремних послань».
6. Послання до Филип'ян було, ймовірно, написано у _____ р. н. е.
7. _____ був рабом-втікачем.
8. _____ був власником цього раба.
9. Церкву у Филипах організували _____ та _____.

Відповіді на питання

Питання 1

Павло написав це послання переважно для того, щоб закликати Филимона та його домашніх примиритися з їхнім колишнім рабом Онисимом.

Питання 2

Найімовірніше, Онисим був у власності Филимона. Онисим, поки був рабом, не мав практично жодних прав. Напевно, він утік, щоб здобути свободу. Якимось чином він зустрівся з Павлом, який урешті-решт відправив його назад з цим листом, щоб він доставив його своєму господареві. Якщо Филимон прийняв цей лист та дослухався до Павлової поради/вказівки, то, напевно, вони з Онисимом примирилися і стали братами в Господі.

Питання 3

У віршах 1, 9, 19

Питання 4

В ув'язненні, ймовірно, у Римі.

Питання 5

Филимона 1, 9, 10, 13 та 23.

Питання 6

Цей лист був адресований до Филимона, Апфії, Архипа та їхньої домашньої церкви.

Питання 7

Цей лист було адресовано у першу чергу окремій людині, а не церкві чи групі церков.

Питання 8

У вірші 1 він названий «співробітником», що може означати, що він був одним з керівників церкви. Ми також знаємо про те, що він був рабовласником і мав дім, який був достатньо великим для проведення церковних зібрань. Звідси ми можемо припустити, що він був відносно багатою людиною.

Питання 9

Ми знаємо, що Апфія — це жінка, тому можливо, що вона була дружиною Филимона, а Архип був їхнім сином. Проте доказів для такого припущення нема. Цілком можливо, що Архип був пастирем церкви у Колосах.

Питання 10

Онисим.

Питання 11

61 р. н. е.

Питання 12

ІМ'Я	ПОСИЛАННЯ	ЩО СКАЗАНО ПРО ЛЮДИНУ	СЛУЖІННЯ
Тихик	Дії 20:3–6 Ефесян 6:21 Колосян 4:7	Супутник Павла Брат, служитель	Співпрацівник Павла, служитель у його потребах Посланець
Онисим	Колосян 4:9 Филимона 10–16	Брат Син	Посланець Служитель Павлові
Аристарх	Дії 19:29 Дії 20:4 Дії 27:2 Колосян 4:10 Филимона 24	Супутник Павла Співв'язень Павла	Супутник у подорожах та співпрацівник
Марко	Дії 15:37–39 Колосян 4:10 Филимона 24	Небіж Варнави	Посланець Співпрацівник Павла
Епафрас	Колосян 1:7 Колосян 4:12 Филимона 23	Вірний Христовий служитель Співв'язень Павла	Молитовний воїн
Лука	Колосян 4:14 Филимона 24	Улюблений лікар Співпрацівник з Павлом	Лікар
Димас	Колосян 4:14 Филимона 24	Співпрацівник з Павлом	—
Архип	Колосян 4:17 Филимона 2	Співвойовник	Служіння, прийняте в Господі Можливо, пастир
Тимофій	Филимона 1 Колосян 1:1 Филип'ян 1:1 Филип'ян 2:19	Наш брат Раб Ісуса Христа	Посланець і натхненник

Питання 13

Див. Филимона 17 у Біблії.

Питання 14

Головною наукою цієї книги є важливість і сила християнської любові та прощення.

Питання 15

Павло не применшував гріх Онисима, але благав пробачити йому заради заслуг самого Павла перед Филимоном. Він також взяв на себе відповідальність за те, що Онисим заборгував своєму панові.

Так само й Ісус не применшує наш гріх, але благає Отця про прощення для нас, посилаючись на Свої взаємини з Отцем. Ісус не лише заступається за нас, — Він бере на Себе відповідальність за наш борг гріха.

Питання 16

Найкраще нехристиянські практики руйнуються тоді, коли Ісуса проповідують і приймають.

Питання 17

Через їхню участь у Євангелії «від першого дня аж дотепер» (Филип'ян 1:5).

Питання 18

Підставами для своєї радості Павло називає вірність филип'ян (Филип'ян 1:4–5) і те, що завдяки його ув'язненню проповідується Христос (Филип'ян 1:18).

Питання 19

Павло вибрав земне життя, бо розумів, що це буде корисніше для филип'ян.

Питання 20

Филип'яни переживали утиски та переслідування (Филип'ян 1:28 — «противників», 1:29 — «страждати», 1:30 — «боротьбу»).

Питання 21

Упокорення.

Питання 22

Шість разів. Филип'ян 2:1, 2, 17, 18, 28, 29.

Питання 23

Епафродита.

Питання 24

Павло прагнув придбати Христа (вірш 8); знайти в Нім (вірш 9); пізнати Його (вірш 10); досягнути воскресіння з мертвих (вірш 11); досягнути того, чим Христос Ісус досягнув його (вірш 12).

Питання 25

Филип'ян 4:13: *«Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює, в Ісусі Христі».*

Якщо ви прочитаєте контекст цього вірша, то зрозумієте, що бути задоволеним — це свідоме рішення, але Бог дає нам силу приймати правильні рішення.

Питання 26

Він знав, що це примножить їхні благословення (Филип'ян 4:17).

Питання 27

Головні засновники — це Павло та Сила (Дії 16:19).

Питання 28

Друга місіонерська подорож.

Питання 29

Лідія та її дім.

Питання 30

Павло вигнав злого духа зі служниці. Її господарі підбурили проти них натовп та неправдиво їх звинуватили.

Питання 31

В'язничний сторож та його дім увірували й охристилися.

Питання 32

Македонія.

Питання 33

До Малої Азії.

Питання 34

У Филип'ян 1:1 Павло й Тимофій названі відправниками, а християни у Филипах — одержувачами цього послання.

Питання 35

Дві жінки, які працювали разом з Павлом. Очевидно, між ними виникли непорозуміння.

Питання 36

Послання до Филип'ян було, ймовірно, написано у 61 або 62 р. н. е.

Питання 37

Див. Филип'ян 4:4 у Біблії.

Питання 38

Ваша відповідь. Коли ми зосереджуємося на Ісусі Христі та наповнюємося Ним, тоді ми правдиво сповнюємося радістю, і радість і потіху стають природною частиною нашого життя.

Питання 39

Ми маємо бути над обставинами, а не під ними, щоб вони на нас тисли.

Питання 40

Ми можемо використовувати обставини як підвищення для проповіді Доброї звістки.

Питання 41

Жити в єдності одне з одним.

Питання 42

Вона описує «Христів розум» як самовіддану любов.

Питання 43

Виконувати своє спасіння означає виявляти своїм життям плоди спасіння, показувати вчинками, що Ісус дійсно є Господом життя.

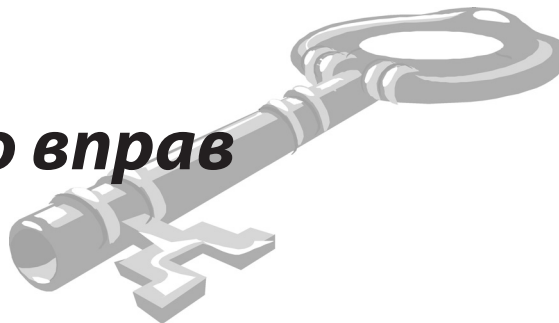
Питання 44

Лише ви самі, ніхто інший не може виконати спасіння за когось.

Питання 45

Кожен християнин може радіти в Господі.

Відповіді до вправ

Вправа 1

Про любов у Посланні до Филімона згадується щонайменше три рази, а разом з однокореними словами — шість разів.

Слово «брат» вжито тут чотири рази.

Про прохання або благання згадується тричі.

Вправа 2

Про радість та потіху в Посланні до Филип'ян сказано щонайменше 16 разів.

Слово «все» та «всякий» у різних формах вжито не менше за 23 рази.

«У Христі» — 10 разів.

«Євангелія» та «благовістя» — вісім разів.

Вправа 3

Ваша відповідь.

Вправа 4

Покажіть свою відповідь керівникові групи.

Відповіді на питання самоперевірки

Вказати відповідники

1. а
2. б
3. б
4. а
5. а
6. б
7. а
8. б
9. а
10. б

Заповнити пропуски

1. Послання до Колосян
2. рабство
3. Втілення
4. Послання до Филимона
5. Филип'ян
6. 61 чи 62
7. Онисим
8. Филимон
9. Павло, Сила

Поглянемо на Послання до Филимона

ДОДАТОК

1

Частина глави 18 з книги Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт»³

У цьому посланні чільне місце відводиться християнській любові та прощенню.

Ця книга показує силу Євангелії, яка навернула раба-втікача та злодія і перемінила ставлення його господаря. Це послання є посібником з прикладного християнства. Це підручник з соціального служіння.

Навряд чи можна було б здогадатися, що це послання було написане у в'язниці, якби не дві згадки про це, у яких не було навіть натяку на скаргу. Зазвичай листи в'язнів або людей, які переживають біди та розчарування, сповнені смутку та пригнічення. У листах Павла цього немає навіть близько!

Такі слова цілком мали б бути на кожному робочому столі:

Письмовий стіл

За цим столом присутність Твоя треба.
Звеличся, Господи, усюди та в усім,
Щоб кожна літера засвідчила про Тебе,
Щоб слово кожне було вісником Твоїм.

(Автор невідомий)

Зверніть увагу на ввічливість і тактовність у листі Павла. Лист може стати справжнім служінням Богові, якщо ми поставимо собі таку мету. Ті, кому важко говорити з іншими про Христа, можуть про Нього писати. Крім того, лист зручний і для отримувача, оскільки той має можливість перечитувати його знову й знову. Своїм друзям можна свідчити й ручкою. Варто пам'ятати, що більша частина тих відомостей про служіння Павла, яка збереглася до наших днів, прийшла до нас з його послань. Яким чудовим спадком є його листи для усіх сьогоднішніх християн! Щоб глибше зрозуміти, що Бог думає про листування, подивіться, скільки листів Він зберіг для нас у Писанні.

³ Друкується з дозволу.

Чи допомагає вам Бог, коли ви пишете листи? Чи видно Духа Христового у ваших листах? Коли ми переймемося Павловим духом, ми неодмінно почнемо писати листи. Можливо, не завжди ці листи будуть написані чорнилом на папері, однак кожен із нас своїм життям виписує лист. Це лист світові про нас самих. Деякі такі листи про життя людини потрапляють у смітник ледь не відразу, як закінчують писатися, оскільки вони продиктовані духом власного «я». Але є листи, які після написання ще довго живуть і несуть благословення цьому світові — це листи, основою яких є Христовий Дух.

Лист, який ми нині розглядаємо, адресовано у місто Колоси, чоловікові, його дружині та, ймовірно, їхньому синові. У їхньому домі проходили невеликі зібрання християн. Павло змальовує чудову картину християнського дому в часи ранньої Церкви. Ця родина була ядром домашньої церкви, і, без сумніву, інші християни з Колос збиралися у них для богослужінь. До часів імператора Костянтина церкви не мали окремих будівель. Однією з причини духовного занепаду в наш час є те, що сьогодні нема до кого сказати «і церкві домашній твоїй». Чи є у вас домашня церква? Вона починається навколо сімейного жертовника. Молитовні зібрання в домівках принесли чимало добра. Якщо можливо, відчиніть і свій дім для спільності та молитви. Це благословення і для господарів, і для тих, хто до них прийшов.

Павло був чудовим знавцем людської природи. Коли він змальовує себе згорбленим і змученим «в'язнем Ісуса Христа» (вірш 9), у серці Филимона, який читає лист свого друга, співчуття тече нестримними потоками. Онисим, чие ім'я означає «корисний» або «потрібний», обікрав свого господаря та втік до великого міста, до Рима. Якимось чином він опинився у невеликому товаристві християн, що оточували Павла, і навернувся у віру. Павло скеровує хлопця назад до його власника з цією дружньою, особистою запискою. Він з очевидним задоволенням обіграє ім'я Онисима. Непотрібний раб тепер буде потрібним. Христос робить людину корисною та потрібною для інших. Християнство змінює цінність людини для її оточення.

Павло наближається до головної мети свого листа, але не викладає все за раз. Він розуміє, що такий розвиток подій може бути сприйнято з гнівом, а тому вдається до найтоншого такту. Він визнає, що раніше Онисим був ні на що непотрібним, але грайливо натякає на його ім'я, сподіваючись викликати у читача прихильний настрій.

Голос Филимона тремтить, мати Апфія витирає сльози фартухом, а у сина Архипа клубок приступив до горла. Усі троє вчитуються у кожне слово. І тут доходять до цього невеличкого жарту, до гри слів, яку придумав Павло, і посмішка проступає на всіх трьох обличчях. А Онисим ніяково та знервовано мие свій кашкет, стоячи в дверях, а потім і його обличчя розпливається у широкій посмішці, і напруга минає.

«Мій улюблений Филимоне!

Ти добре пам'ятаєш, як ми разом працювали для Церкви в твоїм домі. Я дякую Богові за дружбу з тобою та згадую тебе у своїх молитвах. Чув я про твою вірність та відданість послідовникам Христа. Нехай Бог благословить тебе!

Я вже старий, а тепер ще й в'язень у Римі за Ісуса Христа. Хочу просити тебе про послугу — не для себе самого, для іншого, якого я полюбив. Я називаю його своїм сином, бо він по-синівськи був до мене добрим. Прошу для Онисима, твого раба-втікача, який довідався, що я у в'язниці. Він мені допомагав у всьому, як тільки міг, — геть як учинив би ти, якби був тут. Він зайняв твоє місце.

Я волів би залишити його назавжди при собі, але він належить тобі. Він утік, проте зараз вертається назад, і тому цього листа я пересилаю ним. Маю певність у тому, що ти приймеш його як брата у Христі, а не як раба. І сподіваюсь, що будеш радий побачити його так само, як був би радий побачити мене. Вияви йому свою доброту заради мене. Якщо він завинив тобі якісь гроші, то залічи це за борг мені».

Дії Павла щодо Онисима — це наочний приклад того, що Господь чинить для грішника. Павло не применшує гріха, але просить про прощення для грішника на підставі своїх власних заслуг в очах свого друга Филимона. Ба більше, він бере на себе відповідальність за борги Онисима: «*Полічи це мені*». У цих словах звістка Євангелії. Христос поніс наші гріхи Своїм власним тілом на дерево. Ось що саме робить Христос — Він заступає на місце грішника.

Секрет до розв'язання проблеми співвідношення між капіталом та працею полягає в любові Христа — такій, яка, без сумніву, існувала між Филимоном і Онисимом після того, як раб повернувся додому.

Це послання дає чітке уявлення про ставлення християнства до соціальної будови світу. Темою цього послання є рабство, яке було широко розповсюдженим у ті дні. Християнство не просто звільняє рабів, — воно вчить їх, що вони та їхні володарі є одним цілим у Христі. Сучасне становище жінок в Індії дуже схоже на рабство в часи Римської імперії. Якби місіонери вирішили відкинути споконвічні звичаї, це призвело б до революції, але проповідь і прийняття Христа є надійним способом знищити всі такі нехристиянські практики.

Хіба християнство вже позбавило світ від рабства? Тут почалося подолання рабства. Ця страхітлива загроза була переможена скрізь, де вилилась братерська Христова любов. Проте у світі й досі залишаються місця, де є рабство. Іноді воно ховається під іншими назвами, але скрізь, де людським життям торгують, де використовується насильницька праця, існує рабство. Христос прийшов, щоб звільнити людей від рабства гріха. Він прийшов, щоб змінити їхнє життя. Божа воля однозначно у тому, щоб будь-якому рабству було покладено край і в житті окремих людей, і в цілому світі.

Якщо це записано Тимофієм або Тихиком під диктування Павла, то наостанку Павло сам взяв до рук перо і розлогими нерівними літерами, як пишуть короткозорі, вивів: «Пишу власною рукою. Я, Павло, обіцяю тобі повернути повну ціну, не згадуючи навіть про те, що ти сам мені завинив чимало, а понад усе — свою власну душу» (вірш 19, перефразовано)!

Поглянемо на Послання до Филип'ян

ДОДАТОК

2

*У Посланні до Филип'ян зображено Ісуса Христа —
нашу радість*

Глава 12 з книги Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт»⁴

«Зрештою, браття мої, радійте у Господі!» (Филип'ян 3:1). А далі пауза. Павло намагається знайти якісь кращі слова на закінчення, але не може. І ось він просто вигукує: «Знову кажу вам — лише радійте, і цього достатньо» (на основі Филип'ян 4:4).

Ви ж пам'ятаєте, як Павло та Сила, попри те, що їхні спина кривавили й боліли від побиття, співали опівночі у в'язниці у Филипах. І нині, коли Павло, прикутий до римського солдата, пише цього листа, він теж радіє, бо знає, що ці кайдани допомагають йому ширити Євангелію. Він навернув до віри кількох людей з кесаревого дому, яких за інших обставин нізащо не привів би до Христа. Павло закликає навернених у Филипах радіти, оскільки їм дозволено страждати за Христа (Филип'ян 1:29).

Ключове слово

«Радість у Господі — це ваша сила!» (Неемії 8:10). Слова «радість» та «радіти» вживаються у цьому посланні шістнадцять разів. Павло немов сміється від радості в цьому посланні. Він — радісний апостол. «Радість», «радощі», «радіти» — це ті слова, які варто підкреслити. «Радійте!» — це Павлів заклик.

Радість у кайданах

Важко повірити, що Павло пише свого листа з в'язниці, прикутий ланцюгами. Створюється враження, що його слова ллються з безтурботного серця. Цілком очевидно, що у цього великого апостола вільна душа! Навіть із в'язниці шириться атмосфера радості. Дух Павла

⁴ Друкується з дозволу.

схожий на той дух, який був в одного темношкірого чоловіка в місії полковника Кларка в Чикаго. Він казав: «Браття, колись я дійду до небесних воріт, і якщо мене раптом не впустять, то я скажу: „Принаймні дорога сюди була не нудною“».

У цього послання немає чіткого плану, але воно найприємніше з усіх послань Павла. У ньому нема ані слова догани. Воно більше нагадує лист любові, в якому апостол виливає своє серце перед цією церквою, яка посвятою перевершила всі інші.

Радість у житті

(Прочитайте Филип'ян 1)

Павло любив називати себе рабом Ісуса Христа. Христос звільнив його, але він почувався так само, як бідна дівчинка-негритьянка, яку купили на аукціоні. Її покупець був білою людиною з Півночі. Він купив її, щоб звільнити від рабства. Після укладення угоди виявилось, що пояснити дівчинці, що тепер вона вільна, було вкрай важко. Урешті-решт їй почало доходити, що це означало. Але вона не вхопилася за свою щойно знайдену свободу, а впала до ніг свого рятівника і вигукнула: «Він мене викупив! Я тепер піду за ним. Я ніколи не зможу віддячити йому в достатній мірі. Я служитиму йому все своє життя». Її серце, сповнене любові та вдячності, спонукало її до служіння йому. Так само було й з Павлом. Він звільнився від смерті й гріха ціною Христової крові, і тепер він хотів служити своєму Викупителю, скільки буде життя. Він починає своє послання словами «Павло й Тимофій, раби Христа Ісуса». Саме тому він і каже: *«Бо для мене життя то Христос»*.

Ви зауважили, що Павло, пишучи свої послання, завжди починає своїм іменем. Це дуже розумно, бо ви ж самі знаєте, що, відкривши лист, ви найперше заглядаєте в кінець, щоб подивитися, хто його написав.

Павло молиться

Навіть у в'язниці Павло міг молитися за своїх друзів. *«Дякую Богові своєму при кожній згадці про вас, і завжди в усякій молитві своїй за всіх вас чиню я молитву з radoщами»* (Филип'ян 1:3, 4).

Павло жив для заступництва за інших. Так само має чинити й кожен правдивий учитель недільної школи, кожен друг-християнин, кожен батько, кожна мати, кожен брат і кожна сестра — безперервно згадувати інших у своїх молитвах. Чи маєте ви молитовний список? Чи розмовляєте ви з Господом про своїх друзів? *«Чиню я молитву з radoщами»*. Чому ми можемо радіти в молитві? Яку відповідь на це питання дасте ви?

Біда — це підвищення для проповіді

Попри те, що Павло був ув'язнений та прикутий кайданами до вояка, який його сторожив, до нього приходили люди послухати його проповіді. Римські вартіві виявляли такий інтерес до Євангелії, що ширили її навколо. Це спонукало інших бути сміливими у проповіді, і чимало людей пізнавали того Христа, якого проповідував Павло.

Коли життя людини є послідовним і постійним, воно стає потужним свідченням для інших. У житті вас можуть супроводжувати люди, які думають зовсім не так, як ви, але ви своїм життям можете привести їх до Бога. Перешкоди, що стають на вашому шляху, можуть стати підвищенням для проповіді. Християнин, який працює для Христа навіть тоді, коли все проти нього, розворушує інших.

Проповідник доктор Хінсон якось здивав на вулиці одного з членів своєї церкви та запитав, як у того справи. «Якщо зважати на тиск обставин, під яким я зараз перебуваю, то нормально», — прозвучала відповідь. «Де, ви кажете, ви перебуваєте?» — перепитав проповідник. «Я не казав, що перебуваю десь. Я лише сказав, що у мене все гаразд, якщо взяти до уваги тиск обставин». «Ну я так і почув, — відразу відповів проповідник. — Обставини не повинні тиснути на жодного християнина, християнин має бути над ними. Вилазьте вже з-під них, станьте на них зверху, нехай вони будуть підвищенням для вашої проповіді». Обставини Йова слугували йому за підвищення для проповіді. Павло проповідував, піднявшись над своїми обставинами, а Даниїл — над своїми! Не дозволяйте вашим неприємностям стати для вас тягарем. Як птахи використовують вагу своїх крил для підйому, так само і ви використовуйте свої випробування як засіб для польоту.

Христос у моєму житті

«*Бо для мене життя то Христос*» (Филип'ян 1:21). Чи можете ви це сказати? Чи є для вас Христос усім? Чи живете ви для Нього? Чи є вашою єдиною метою прославляти Його?

Послухайте, що виголошують люди цього світу. Про що вони вигукують? Успішний підприємець гукає: «Бо для мене життя — то статки». Учений каже: «Бо для мене життя — то знання». Вояк твердить: «Бо для мене життя — то перемога». Молодик говорить: «Бо для мене життя — то задоволення». Людина, яка прагне визнання, усім своїм еством показує: «Бо для мене життя — то слава». Старшокласник каже: «Бо для мене життя — то визнання». Ми могли б і далі слухати голоси цього світу, але над усіма ними чутно один: «Бо для мене життя — то не статки, і не знання, і не слава чи популярність, а Христос. Христос — перший і останній, Христос серед усього й завжди».

Слова Павла про себе

Коли я в дорозі, я йду виконувати Христові справи.

Коли я переношу страждання, роблю це в служінні Христові.

Коли я промовляю, моя тема — Христос.

Коли я пишу, мої листи наповнює Христос.

Молоде, на вашу думку, що є панівною ревною силою у вашому житті? Помолившись та добре поміркувавши, впишіть відповідь у відведене місце. Вона багато вам скаже про те, для чого і для кого ви живете. Бо для мене життя — то _____

Радість у служінні

(Прочитайте Филип'ян 2)

Павло показує нам прекрасний Взірець християнського життя, щоб ми могли піти за Його слідами. Ми повинні наслідувати Його, бо Він, хоч і є Господь усього, став слугою всім! Павло просить церкву доповнити його щастя життям у любові та єдності. Хіба можуть християни якимись іншими вчинками ще більше уподібнитися до Христа? «*Доповніть радість мою: щоб думали ви одне й те*» (Филип'ян 2:2). Це не легко. Якщо кожен триматиме своє серце спрямованим до Бога, то житиме в гармонії й з іншими. Церква тоді буде величним злагодженим хором.

Яка чеснота є найважливішою в спілкуванні між людьми? Елегантність манер? Уміння говорити приємні слова? Ні, найважливіше — це ввічливість серця, а не просто гідне поводження. Муді каже: «Розбрат — це збивати з ніг інших; марнославство — це надиматися самому». *«Майте один одного за більшого від себе»* — це неймовірний вислів, який можна передати й так: «Я готовий бути навіть не другим, а третім».

Той розум, який ми описували, — це характер Христа (Филип'ян 2:5–11). Павло каже: «Майте Христів розум», тобто самовіддану любов. Він, будиши Богом, упокорив Себе. Христос прийняв не просто образ людини, але образ раба. А далі Він упокорився ще більше. Той, хто був Джерелом життя, став слухняним аж до смерті. Ба більше, Він прийняв безславну смерть — смерть хресну. Такий дух мусить бути й у нас. *«Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її»* (Матвія 16:25).

Те, про що пише Павло, є не лише глибоким, але й практичним. Він ніколи не залишає місця для здогадок, ніколи не розділяє знань і дій. Християнство — це і життя, і віросповідання. Віросповідання без життя варте малого. Павло, зійшовши на висоти звеличування Христа, не має наміру там нас залишити. *«Отже, мої любі... виконуйте своє спасіння»*. Виконуйте — це виявляйте своїм життям, не намагаючись заробити собі спасіння, а показуючи його ділом. Бог має задум для життя кожного з нас, так само як Він має задум для Ісуса. Ми повинні його виявити у своєму житті. І для кожного ця справа є повністю особистою. За вас ніхто цього не зробить. Бог закладає у наше серце зерно спасіння у Христі — величного, божественного та дивовижного, — і ми маємо це спасіння зростити та виявити у своєму житті. Хіба це можливо робити без страху й тремтіння? Щаслива та людина, яка побачила Божий задум для її життя та стала за ним жити.

Християнський досвід — це не те, що відбувається навколо вас. *«Христос проживає в мені!»*

Радість у спільності

(Прочитайте Филип'ян 3)

Павло говорить филип'янам, що кожен християнин має обов'язок бути радісним. Християнин з похмурим обличчям — це найгірша реклама християнства. Світові не хочеться додаткових тягарів — він бажає легкого серця. Як християнинові бути радісному, коли у світі стільки смутку? Павло каже про це у першому вірші: *«Радійте у Господі!»*

Савл з Тарса був людиною, яка виросла на багатому релігійному ґрунті. Він був членом сучасної юдейської секти фарисеїв. Він був щирим шукачем правди, який дотримувався закону з такою ретельністю, що міг стверджувати, що він був «невинний, щодо правди в Законі». Коли він зустрівся з Христом і тепер описує повну перемену, яка змусила його все оцінювати по-іншому (Филип'ян 3:4–9). Він радо жертвував скарби цього світу, вважаючи їх за ніщо у порівнянні з Христом. Він установив нове мірило цінностей. У нього з'явився новий сенс життя. Христос, ставши між Павлом і його старими ідеалами, змусив його переписати назви статей у його бухгалтерській книзі. Те, що раніше називалося доходами, тепер було підписано як «збитки». Таким був його життєвий вибір.

Коли Павло зустрів Господа на дорозі в Дамаск (Дії 9), перемилилася ціла його істота. У нього відкрилися очі. Він виявив у Христі скарбницю таких духовних багатств, що став уважати все, що мав, за сміття (Филип'ян 3:7).

Буває, що морякові доводиться викидати за борт дорогоцінний вантаж, щоб врятувати корабель і своє життя. Так само і нам після зустрічі з Христом потрібно відкинути чимало з того, що ми вважали дорогим. Можливо, у нас чудова сім'я, як і в Павла. Можливо, ми мо-

жемо похвалитися гарною освітою. Можливо, ми завжди ходили до церкви та недільної школи й жили добрим моральним життям, але Бог каже, що в Його очах наша праведність подібна до брудного ганчір'я. Ми потребуємо Христової праведності.

Ось які прагнення були в серці Павла. Позначте їх у себе в Біблії.

«Щоб придбати Христа» (Филип'ян 3:8).

«Щоб пізнати Його» (Филип'ян 3:10).

«Щоб пізнати... силу Його воскресення» (Филип'ян 3:10).

«Щоб пізнати... участь у муках Його» (Филип'ян 3:10).

«Чи не досягну я того, чим і Христос Ісус досягнув був мене» (Филип'ян 3:12).

«Я женусь до мети за нагородою високого поклику Божого в Христі Ісусі» (Филип'ян 3:14).

Радість у нагородах

(Прочитайте Филип'ян 4)

«Радійте в Господі завжди, і знову кажу: радійте! Ваша лагідність хай буде відома всім людям. Господь близько!» (Филип'ян 4:4-5). Ця благословенна надія на Христовий прихід справляє свій благодатний вплив на все життя. Павло молиться, щоб християни мали радість повсякчас і не давали турботам непокоїти їх.

Ось що каже Муді про шостий вірш:

«Турбуватися — ні про що;

молитися — про все;

Бути вдячним — за будь-що!»

